

Blanka Matějková

Blanka Matějková, rozená Holubcová, se narodila 31. 12. 1931 v podkrkonošské vesničce Horní Branná nedaleko Vrchlabí. Její maminka Ludmila byla vyučená švadlena a tatínek Václav byl účetní. Ve třech letech se rodina odstěhovala do Kralup kvůli tatínkově práci. Do Horní Branné jezdila za svými prarodiči, kteří měli cukrárnu, především o prádniny.

Přišel rok 1939 a vypukla válka. Paní Blanka především vzpomíná na událost v závěru váky, bombardování Kralup. Vše má v živé paměti. Maminka žehlila prádlo a Blanka se zrovna vrátila z nákupu, když začaly padat bomby. Ihned se obě schovaly do skepa v domě. Jenže Blanka chtěla zachránit svého pejska. Maminka jí odmítla pustit, ale dívka se podařilo utéct a svého pejska, který byl v domě, zachránila a vrátila se s ním v pořádku do úkrytu. Po bombardování se snažili zjistit, jestli jejich známí jsou v pořádku, ale nebylo možné se k nim dostat. Tatínek byl během bombardování v práci v Praze, večer přijel vlakem a bylo složité se dostat z nádraží, které bylo poničené.

Jelikož za války škola, kterou Blanka navštěvovala, byla využita jako lazaret pro vojáky, bylo usouzeno, že děti mají určité mezery ve vzdělání, tak budou opakovat ročník. Ovšem Blance se podařilo dostat na kralupské gymnázium, kde odmaturovala. Ve studiích chtěla pokračovat dál, nejlépe na farmacii, ale nedostala se protože neměla dělnický původ.

Její nadání pro technické obory ji nasměrovalo do laboratoře kralupského cukrovaru. Začala zde jako laborantka. Při práci si rozšířila vzdělání na chemické průmyslovce v Praze, kterou vystudovala dálkově. Po absolvování kurzu dostala doporučení pro studium na Vysokou školu chemickou. Během té doby přešla z Cukrovaru do Reagencie. V Reagencii měla pracovní úraz, kvůli kterému skončila v nemocnici s těžkými popáleninami. Po této události se rozhodla založit rodinu.

Narodila se jí dcera Jana. Z vysoké školy jí přišlo oznámení, že pro dlouho neúčast bude vyloučena ze školy. Blanku čekalo velké rozhodnutí, ukončit studium nebo školu dokončit, ovšem do konce studia už nemohla mít žádný odklad. Úspěšně všechny zkoušky zvládla. Po studium nastoupila do nově otevřeného podniku Kaučuk do analytických laboratoří a narodil se jí syn Jindra.

V roce 1991 rodinu zasáhla tragédie. Její manžel zahynul při autonehodě. Děti po Blance zdělili nadání ke studiu. Dcera vystudovala medicínu a syn strojařinu.

Po odchodu do důchodu její pracovní kariéra neskončila. Učila chemii na střední škole. Po ukončení krátké učitelské kariéry, nastoupila do laboratoří PTZ, kde uplatnila své dlouholeté zkušenosti s plynovou chromatografií. Po uzavření PTZ konečně odešla do důchodu.

Nyní stále žije v Kralupech, po úrazu na kole má omezenou pohyblivost. To jí ale nijak nebrání od radosti ze života a těší se z návštěv svých dětí, vnoučat a pravnoučat. Chemii se věnuje stále, jelikož doučuje žáky.